

ΕΡΜΗΣ

Ἐτησία συνδρομή διὰ τὴν Σύρον - - Δραχ. 24.
Διὰ τὰς ἰσχυρίας καὶ τὸ ἐξωτερικόν - - 26.

Τιμὴ καταχωρήσεως πρὸς λεπτὰ 18 τὸν στίχον
Διὰ τὰ δικαστικά " 15. " "

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ] τὴν 5ῃν Μαρτίου.

κτικοῦ Γαλλικοῦ ἀτμοπλοίου. Ὁ Cuvier ἴσως θέλει σταλῆ εἰς τὸν Ἑλλήσποντον διὰ νὰ ῥυμουλκῆ σιτοφόρα ἐμπορικὰ πλοῖα ἔξω τοῦ στενοῦ.

Δύο σπουδαῖα συμβάντα μαρτυροῦνται πρὸ πάντων τὴν πρόσδον τοῦ πολιτισμοῦ ἐπὶ τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων, ἐκοινοποιήθησαν κατ' αὐτάς, τὸ μὲν ἐξ Αἰγύπτου, τὸ δὲ ἐκ Βλαχίας. Εἰς τὴν πρώτην τῶν χωρῶν τούτων, ἡ Α. Υ. ὁ Μεχμέτ Ἀλῆ πασσᾶς καθήργησε τὴν δουλείαν ὅλως διόλου· εἰς δὲ τὴν Βλαχίαν ἀπελύθησαν διὰ νόμου καὶ ἐκηρύχθησαν διὰ παντὸς ἐλεύθεροι οἱ δουλοπάροικοι πασῶν τῶν κατὰ τὴν ἡγεμονίαν ἐκκλησιῶν, τῶν μοναστηρίων, θρησκευτικῶν σωματείων καὶ πάντων ἀνεξαιρέτως τῶν δημοσίων καταστημάτων.

Ὁ νῦν σατράπης τῆς Τούνιδος ὑπῆρξεν, ὡς γνωστὸν, ὁ πρῶτος Ὀθωμανικὸς ἡγεμὼν ὅστις καθήργησε τὴν δουλείαν καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειάν του. Ὁ Ἐξ Ἰβραήμ πασσᾶς υἱὸς τῆς Α. Υ. τοῦ Μεχμέτ Ἀλῆ πασσᾶ, ἐπανεληθὼν ἐκ τῆς κατὰ τὴν ἑσπερίαν Εὐρώπην περιοδείας του ἀπέλυσεν ἐπομένως τοὺς ἰδίους αὐτοῦ δούλους, καὶ τελευταῖον ἡ Α. Μ. ὁ Σουλτάνος Ἀπουλ Μετζιτ διὰ νὰ προπαρασκευάσῃ βέβαια τὴν τελείαν κατάργησιν τῆς δουλομπορείας κατὰ τὴν ὀθωμανικὴν αὐτοκρατορίαν, ἀπέβαλε τὰ δικαιώματα τὰ ὅποια ἡ κυβέρνησις του ἀπελάμβανεν ἐκ τῆς ἀγοροπωλησίας τῶν δούλων, καὶ μετεσχημάτισε τὴν δημοσίαν ἀγοράν τῶν ἀνδραπόδων εἰς τόπον εὐγενοῦς συναγωνισμοῦ τῶν προϊόντων τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας. Ἡ πράξις τῆς Α. Υ. τοῦ Μεχμέτ Ἀλῆ πασσᾶ περὶ τῆς ὁποίας σήμερον λέγομεν, εἶναι συνέχεια τῶν προηγηθεισῶν ὁμοίων φιλανθρωπῶν πράξεων εἰς ὀθωμανικὰς χώρας, καὶ θέλει ἐξασκήσει μεγίστην ἐπιρροὴν εἰς ὅλα τὰ μέρη ὅπου ἡ δουλεία ἐπικρατεῖ ἐξ ἀμνημονεύτων χρόνων.

Ἡ αἰγυπτιακὴ κυβέρνησις ἐκοινοποίησεν εἰς τὸν δημοσίαν,

ὅτι θέλουσα νὰ καταργήσῃ παντάπασι τὴν δουλείαν καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν, δίδει εἰς τοὺς ἔχοντας δούλους προθεσμίαν πενήτην ἡμερῶν, διὰ νὰ τοὺς ἀπαβάλωσιν ἢ συμφωνήσωσιν ἄλλως πῶς μετ' αὐτῶν. Αἱ τιμαὶ τῶν μαύρων κατὰ τὴν ἀγοράν, ἐξέπεσαν ἀμέσως 60 τοῖς 100. καὶ ὁμοίως οὐδεμίαν πώλησιν ἐγίνετο πλέον, ἐπειδὴ πᾶς δούλος ἦτον ἐλεύθερος νὰ μείνῃ παρὰ τῷ ἀγοραστῇ ἢ νὰ φύγῃ μετὰ παρέλευσιν τῶν πενήτην ἡμερῶν. Φαίνεται δὲ ὅτι τὸ φιλάνθρωπον μέτρον τῆς κυβερνήσεως, δὲν ἤρесе παντάπασι εἰς πολλοὺς τῶν κατοίκων, οἵτινες ὁμοίως θέλουν ὑποταχθῆ ἔχοντες ἄκοντες.

Ἡ ἀπόλυσις τῶν δουλοπαροίκων τῶν ἐκκλησιῶν, μοναστηρίων καὶ ἄλλων δημοσίων καταστημάτων τῆς Βλαχικῆς ἡγεμονίας ἐπεπίσθη τὴν 11ην Φεβρουαρίου ὑπὸ τῆς γενικῆς συνελεύσεως, καὶ ἐπεκυρώθη τὴν ἑπαύριον παρὰ τοῦ ἡγεμόνος Πιπέσκου. Ἐννέα ἔως δέκα χιλιάδες οἰκογενειῶν ἀπελευθερώθησαν τοιοῦτοτρόπως, καὶ κοινῶς ἐλπίζεται ὅτι μετὰ τὸν καιρὸν οἱ ἰδιῶται, ἐννοοῦντες ὅλην τὴν ἀξίαν τοῦ γενναίου τούτου καὶ φιλανθρωπικοῦ μέτρου, εἰς τὸ ὅποιον συνήργησε μετ' ὄντως Χριστιανικῆν προθυμίαν ὁ βλαχικὸς κληρὸς, θέλουσιν ἀκολουθήσει τὸ παράδειγμα τῆς κυβερνήσεως. Ὁ κεφαλικὸς φόρος τῶν ὁποίων θέλουσιν πληρῶναι εἰς τὸ ταμεῖον οἱ οὕτω πῶς ἀπολυόμενοι δουλοπάροικοι, θέλει χρησιμεύσει εἰς τὴν ἐξαγοράν δούλων οἰκιοθελῶς πωλουμένων ὑπὸ ἰδιωτῶν.

Ἰδοὺ ὁ ἀξιόλογος νόμος ὁ περὶ ἀπελευθερώσεως τῶν δουλοπαροίκων τῶν ἐκκλησιῶν καὶ ἄλλων δημοσίων καταστημάτων τῆς Βλαχίας.

Ἄρθρ. 1. Ὅλοι οἱ δουλοπάροικοι [ἀθήγγαιοι, γύφτοι] οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν μητρόπολιν, εἰς τὰς ἐπισκοπάς, εἰς μοναστήρια, θρησκευτικὰ σωματεῖα καὶ ἡσυχαστήρια, ἢ εἰς τὰς ἐκκλησίας καὶ πᾶν ἄλλο δημοσίον κατάστημα τῆς Βλαχικῆς ἡγεμονίας, ἀνεξαιρέτως, ἀπολύονται καὶ κηρύττονται διὰ παντὸς ἐλεύθεροι.

ΠΑΡΑΦΥΛΛΙΣ.

Ἡ κατὰ τῆς Ῥωσσίας ἐκστρατεία τοῦ Ναπολέοντος Βοναπάρτου τῶν 1812.

Συνέχεια. Ἴδε τοὺς Ἀριθ. 349 ἕως 359.

Ἀνυπόμονος τέλος πάντων ὁ Ναπολέων τοῦ νὰ νικήσῃ πᾶς Ῥώσους, ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς Δρέσδης, καὶ διέμεινεν εἰς τὸ Πόξεν ὅσον καιρὸν ἐνόμισεν ἀναγκαῖον διὰ νὰ εὐαρεστήσῃ εἰς τοὺς Πολωνοὺς. Παρημέλησε τὴν Βαρσοβίαν, ὅπου δὲν τὸν ἐπροσκάλεε ἡ ἀνάγκη τοῦ πολέμου, καὶ διέμεινεν εἰς τὸ Thorn διὰ νὰ ἐπιθεωρήσῃ τὰς ἀποθήκας, τὰ ὄχυράματα καὶ τὰ στρατεύματά του. Αὐτόθι ἠκούσθησαν αἱ κραυγαὶ τῶν Πολωνῶν, τῶν σκυλευομένων καὶ καταπιεζομένων ἀπὸ τοὺς συμμάχους μας, καὶ παρευθὺς ὁ Ναπολέων διεύθυνε σοβαρὰς ἐπιπλήξεις καὶ ἀπειλάς ἐνταυτῷ πρὸς τὸν Βασιλέα τῆς Βεσσαλίας· ἦτο γνωστὸν ὁμοίως, ὅτι κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἀνωφελῶς ἠρώτευσεν ἐπιπλήξεις καὶ ἀπειλάς, τῶν ὁποίων τὸ ἀποτέλεσμα κατεστρέφετο μετὰ τὸν τῆς βίας κινήσεως. Ἐξ ἄλλου μέρους δὲ, ἦτον ὡσπύτως γνωστὸν, ὅτι τὴν ὑπερβολὴν τοῦ θυμοῦ του διεδέχετο ἡ λύπη ἕνεκα τῶν τότε περιστάσεων του, καὶ ὅτι τέλος πάντων ὤφειλε νὰ ἐπιπλήξῃ ἐαυτὸν διὰ τὰς συμβαινούσας ἀταξίας αἱ ὁποῖαι τὸν παραφροσύνουν. Ἦτο προσέτι λυπημένος ὁ Ναπολέων, διότι ἀντὶ τοῦ Ὄδερ μέχρι τῆς Βίστουλας καὶ τοῦ Νίεμεν αἱ ζωοτροφίαι ἦσαν ἀρκεταὶ καὶ καλῶς διατεθειμέναι, ἔλλειπον ὁμοίως τὰ μέσα τῆς εὐκόλου μετακομίσεως ἀγύρων. Ἐν-

τεῦθεν δὲ τὸ ἱππικὸν μας ἠναγκάζετο νὰ θερίζῃ τὴν σύκαλην πράσινον εἰσέτι, καὶ ν' ἀρπάξῃ τὸν χόρτον, ὅστις ἐχρησίμευε ὡς στέγη τῶν οἰκιῶν, διὰ νὰ τρέφονται οἱ ἵπποι. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι δὲν ἐξέκλιναν ἅπαντες εἰς αὐτὰ τ' ἀτοπήματα, ἀλλ' ὁσάκις συγχωρεῖται ἀταξία ὁποιαδήποτε, καθίσταται ἀδύνατον ν' ἀπαγορεύσῃ τις τὰς λοιπάς.

Πέραν τοῦ Νίεμεν ἠρξήθη τὸ κακόν, διότι ὁ αὐτοκράτωρ ἐβασίσθη εἰς μίαν μεγάλην ποσότητα ἐλαφρῶν ἀμαξῶν, προσδιωρισμένων νὰ φέρωσι μικρὸν βάρος εἰς γῆν ἀμμώδη, τὴν ὁποῖαν δυσκόλως δύνανται νὰ διέλθωσιν ἀμαξαι φέρουσαι μέγα βάρος. Ὁ τρόπος τῆς μεταφορᾶς ταύτης διοργανίσθη εἰς λόγους καὶ ἴλας. Ἐκαστος λόγος ἐλαφρῶν ἀμαξῶν ὄνομαζομένων comtoises ἐσύγκειτο ἐξ 600, καὶ ἠδύνατο νὰ φέρῃ 6000. καντάρια ἀλεύρου, ἐνὶ λόγος βαρέων ἀμαξῶν, συρομένων ἀπὸ βόας ἔφερε μόλι 4800. καντάρια. Διωργανίσθησαν προσέτι εἰκοσιεξ ἴλια ἀμαξῶν φορτωμένων ἀπὸ πολεμικὰς ἀποσκευὰς, μεγίστη ποσότη ἀμαξῶν φορτωμένων ἀπὸ ἐργαλεῖα παντὸς εἶδους, ἀπὸ χιλιάδας κιβωτίων μετὰ πολεμοφόδια, ἀπὸ ἑξ ἀποσκευὰς γεφυρῶν καὶ μίαν πολιορκίαν.

Αἱ ἀμαξαι αἱ προσδιωρισμέναι νὰ φέρωσι τὰς ζωοτροφίας, ἐμελλον νὰ λάβωσι τὰ φορτία τῶν ἀπὸ τὰς ἐν τῇ Βίστουλα σπηματισθείσας ἀποθήκας· ὅτε δὲ ὁ στρατὸς ἐμελλε νὰ διέλθῃ τὸν ποταμὸν αὐτὸν, διετάχθη νὰ λάβῃ μετ' ἐαυτοῦ εἰκοσιπέντε ἡμερῶν ζωοτροφίας, τῶν ὁποίων νὰ κάμῃ χρῆσιν ὅταν ἐμελλε νὰ διέλθῃ τὸν Νίεμεν· ἀλλὰ κατὰ μέγα μέρος ἐξέλειπον τὰ μέσα τῆς διαμετακομίσεως, εἴτε διότι ὁ ὄργανισμός οὗτος τῶν στρατιωτῶν, ὀδηγούντων τὰς πολεμικὰς συνοδείας, ὑπῆρχε πλημμελὴς, εἴτε πρὸ πάντων διότι αἱ ἀμαξαι αὐταί-

ἦσαν πολλὰ βαρεῖαι. Ἐνεκα τούτων πάντων λοιπὸν τῶν σημαντικῶν ἀποστάσεων, τῶν στερησεων καὶ τῶν πολλὰ μεγάλων κόπων, μόλις ἐφασεν εἰς τὴν Βίστουλαν τὸ περισσώτερον μέρος αὐτῶν. Ἐπρομηθεύμεθα λοιπὸν προχωροῦντες.

Νολονότι ὁ τόπος ἦτον εὐκαρπὸς, μετεκομίσθησαν ἀλλαγῶν ὑπὸ τῶν κατοίκων ἵπποι, ἀμαξαι, κτήνη, ζωοτροφία, παντὸς εἶδους, καὶ αὐτοὶ προσέτι οἱ ἄνθρωποι οἱ ἀναγκαῖοι, νὰ ὀδηγῶσι τὰ τρέφιμα ταῦτα, εἰς τρέπον ὥστε ὀλίγας ἡμέρας ἀφροῦ διέβημεν τὸν Νίεμεν, ἢ δυσκολία τῆς διαβάσεως καὶ ἡ ταχύτης τῆς περείας μας μᾶς ἠνάγκαζαν νὰ ἐγκαταλείψωμεν ὅλα τ' ἀναγκαῖα μας. Ἐπρόκειτο νὰ ἐκπλήξωμεν τὸν Ῥωσικὸν, στρατὸν ἠνωμένον ἢ διεσκορπισμένον, μετὰ στρατοῦ συγκειμένου ἀπὸ 400. χιλιάδας στρατιωτῶν· ὁ πόλεμος λοιπὸν, τὸ χεῖριτον ὄλων τῶν κακῶν τὰ ὅποια μᾶς περιστοίχιζον, ἤθελε κατιστῆ βραχύς. Ἐνεκα τούτου αἱ μακρυνὰ καὶ βαρεῖαι μεταφοραὶ ἤθελον θραδύνει τὴν πορείαν μας. Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ τρεφώμεθα ἀπὸ τοὺς τόπους τοὺς ὁποίους ἠθέλαμεν κυριεύσει, μετὰ τὸν σκοπὸν τοῦ ν' ἀποζημιώσωμεν ἐπομένως τοὺς κατοίκους των. Ἐντεῦθεν τὸ κακὸν κατεστάινετο ἀναγκαῖον. Πότος ἀρχηγὸς λοιπὸν ἠδύνατο νὰ κρατῇ ἀλληλογραφίαν μετὰ τοῦτον μέγα πλῆθος ἀξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν, διασκορπισμένων ἀπανταχοῦ διὰ νὰ συνάξωσι τροφάς· Πρὸς τὴν ἠδύνατο νὰ παραπονηθῆ, καὶ τὴν ζωοτροφίας· Πρὸς τὴν ἠδύνατο νὰ παραπονηθῆ, καὶ τὴν ἠδύνατο νὰ τιμωρήσῃ, ἐνῶ τὰ πάντα ἐγίνοντο μετὰ τὴν ταχύτητα, ὥστε δὲν ἔμενε καιρὸς μήτε δικῶν, μήτε ἀνακαλύψεων τῶν ἐνόχων, καὶ ἐνῶ μεταξὺ τῶν συμβαινόντων σήμερον, φεβ εἰπεῖν, μέχρι τῆς αὔριον, συνέβαινον τόσα ἄλλα, ὥστε ἐργασίαι ἐνὸς μηνὸς ἔπρεπε νὰ γίνωσιν εἰς μίαν ἡμέραν;

Οί Ἀθλίγγανοι οὗτοι ὑποβαλλόμενοι εἰς τοὺς νόμους ὑπὸ τοὺς ὁποίους διατελοῦσιν οἱ τοῦ δημοσίου, θέλουσιν εἶσθαι ἐλεύθεροι, καὶ θέλουσιν ἔχει τὴν ἀδειαν νὰ συνέρχωνται εἰς γάμον μὲ Βλάχας.

Ἄρθ. 2. Ὁ παρὰ τῶν Ἀθλίγγανων τούτων εἰσπραττόμενος κεφαλικὸς φόρος, καταβαλλόμενος εἰς τὸ δημοσίον ταμεῖον θέλει προστίθεται εἰς τὰς διὰ τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ νόμου τοῦ ἔτους 1832 καὶ διὰ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου τοῦ 1843 προσδιοριζόμενας ποσότητες, διὰ τὴν ἐξαγορὰν δουλοπαροίκων οἰκιοθελῶς πωλουμένων ὑπὸ ἰδιωτῶν. Τὰ δὲ εἰσπραττόμενα χρήματα, καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν κατ' ἔτος ἐξαγοραζομένων οἰκογενειῶν θέλουσιν σημειῶσθαι ἀκριβῶς, διὰ νὰ ὑποβάλλεται ἡ σημείωσις εἰς τὸν ἐλεγχον τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, συγχρόνως μὲ τὰς λοιποὺς ἀπολογισμοὺς.

Ἄρθ. 3. Τὰ ἐκ τοῦ κεφαλικοῦ φόρου τῶν νεωστὶ ἀπελευθερωμένων οἰκογενειῶν προσερχόμενα χρήματα, ὡς ἄνω εἰρήται, θέλουσιν καταβάλλεσθαι εἰς τὸ αὐτὸ ταμεῖον καὶ χρησιμεύει εἰς τὸν αὐτὸν σκοπὸν, ἕως οὗ ἀπελευθερωθῶσιν ἀπαξάπαντες οἱ δουλοπαροῖκοι.

Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς τῆς Ἀγγλίας ὑπέβαλεν εἰς τὸ κοινοβῦλον τὴν παροῦσαν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ ἠνωμένου βασιλείου.

Τὸ ἔτος τὸ ὁποῖον ἔληξε τὴν 5ην Ἰανουαρίου 1846, ἐπαρουσίασε περίσσειμα ἐσόδων ἄξιον λόγου. Ἀλλὰ τὸ περίσσειμα τοῦτο εἶναι πολὺ μικρότερον τοῦ ποσοῦ τὸ ὁποῖον τὸ δημοσίον εἰσπράττει ἐκ τοῦ ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων φόρου, ὅστις ὡς γνωστὸν, ἐνομοθετήθη μόνον διὰ τρία ἔτη, καὶ ἂν ἤδη καθυστεροῦν, ἤθελεν ἀφήσει ἑλλείπον σημαντικὸν ἐσόδον. Μὲν δὲ ταῦτα, ὃ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἐκρίνε τὴν παροῦσαν κατάστασιν τοῦ ταμεῖου εὐχάριστον.

Καθὼς δὲ ἀφορᾷ τὸ τρέχον ἔτος, ὃ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἐκτιμᾷ πιθανῶς τὰ ἐσοδα εἰς ἓν δισεκατομμύριον 300 ἑκατομμύρια φράγκων, καὶ τὰ τακτικὰ ἐξόδα εἰς ἓν δισεκατομμύριον 290 ἑκατομμύρια. Ὅθεν ἐκ πρώτης ὕψεως φαίνεται περίσσειμα ἐσόδων 10 ἑκατομμυρίων. Ἀλλ' εἰς τὸν ὑπολογισμὸν τούτον, τῶν τακτικῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ κράτους, δὲν συμπεριλαμβάνονται τὰ ἀναγκασιάτατα ἐκ τῶν ἐξόδων διὰ τὴν πενιῶσαν Ἰρλανδίαν.

Ποῖα εἶναι τὰ ἑκτακτα ταῦτα ἐξόδα;

Ἐξ ἄλλου μέρους ἀρχηγοὶ τινὲς εἶδον τὸ κακὸν παράδειγμα, ἐξ οὗ ἐγεννήθη ἡ ἀμίλλα καὶ εἰς τὸ κακὸν ὡς πρὸς τὰς καταχρήσεις μάλιστα μᾶς ὑπερέβησαν τινὲς ἐκ τῶν συμμάχων μας. Καὶ ἡμεῖς μὲν ὑπὴρξάμεν οἱ διδάσκαλοι τῶν, ἀλλ' οὗτοι μιμούμενοι τὰς ἀρετὰς μας, ἀπέκτησαν καθ' ὑπερβολὴν τὰ ἐλαττώματά μας. Ἡ βγάνασος λοιπὸν καὶ κτηνώδης διαρπαγὴ παρεκίβει ἕκαστον εἰς ὀργὴν καὶ ἀγανάκτησιν.

Ἐκ τοῦ Thorn ὁ Ναπολέων κατέβη εἰς τὴν Βίστολαν. Τὸ φρούριον Graudentz ἀνήκεν εἰς τοὺς Πρώσους· ἐνεκα τούτου λοιπὸν ἀπέφυγεν ὁ Ναπολέων νὰ διέλθῃ δι' αὐτοῦ. Τὸ φρούριον αὐτὸ μᾶς ἦτο πολὺ ἀναγκαῖον, διὰ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ στρατοῦ· ἐπέμπε λοιπὸν ὁ Ναπολέων πρὸς αὐτὸ ἓν ἀξιωματικὸν μ' ἓν ἀπόσπασμα πυροβολικοῦ, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ κατασκευασθῶσιν αὐτῷι φασέκια· ἀλλ' ἡ φρουρὰ δὲν τοὺς ἐδόχε καὶ ἐπαῆλθον ἀπρακτοί. Εἰς τὸ Μαριεμβούργον ἐπανέβη τὸν Δαβούτ ὁ Αὐτοκράτωρ. Ὁ ἀρχιστράτηγος αὐτοεῖπε ἐνεκα φυσικῆς, εἴτε ἐνεκα ἐπικτήτου ὑπερφηφαιας δὲν ἤθελε ν' ἀναγνωρίσῃ ἄλλον ὡς ἀρχηγὸν του, εἰμὴ τὸν ἀρχηγὸν τῆς Εὐρώπης. Κατὰ τὸ 1809, ἐχρημάτισεν ἀρχηγὸς του ὁ Βερθιέρρος, οὗτος δὲ παρακούων εἰς αὐτὸν ἐνίκησε μίαν μάχην καὶ ἔσωσε τὸν στρατὸν του. Ἐντεῦθεν ἐγεννήθη τρομερὸν μῖσος μεταξὺ αὐτῶν τῶν δύο. Τὸ μῖσος αὐτὸ ἠξήθη διαρκούσης τῆς εἰρήνης, ἀλλ' ἐκρύπτετο διότι ἔζων μακρὰν ὃ εἰς τοῦ ἄλλου, ὁ Βερθιέρρος δηλαδὴ ἔκει εἰς τοὺς Παρισίους, καὶ ὁ Δαβούτ εἰς τὸ Ἀμβούργον· ἀλλ' ὁ πόλεμος οὗτος ὁ κατὰ τῆς Ρωσσίας τοὺς ἠνάγκασε νὰ πλησιάσωσιν.

Ὁ Βερθιέρρος εἶχεν ἐξασθενήσει. Μετὰ τὸ ἔτος 1805 ὁ πόλεμος κατέστη μισητὸς εἰς αὐτὸν. Ἡ ἰκανότης αὐτοῦ ἐσυνίστατο πρὸ πάντων εἰς τὴν ἐνεργητικότητά καὶ τὸ μνημο

Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς φρονεῖ, ὅτι διὰ νὰ ἀπαντηθῶσιν αἱ πρῶται ἀνάγκαι τῆς δυστυχῆς χώρας, χρειάζονται τοὐλάχιστον 200 ἑκατομμύρια φράγκων ἐντὸς τοῦ μετ' ὀλίγον ἀρχαιμένου οἰκονομικοῦ ἔτους, ἧγον ἀπὸ τῆς 5ης Ἀπριλίου 1847· μέχρι τῆς 5ης Ἀπριλίου 1848, καὶ διὰ τὴν ἐξοικονόμησιν τοῦ ποσοῦ τούτου, ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις προτείνει δάνειον 200 ἑκατομμυρίων φράγκων, τὸ ὁποῖον ἐλπίζει νὰ συνομολογήσῃ ἐπὶ τόκῳ 3 1/2 τοῖς 100.

Ἡ βουλὴ παρέδεχθη ἀμέσως τὴν ὑπουργικὴν πρότασιν, καὶ ἀνυπερέτως προσεκήληθησαν εἰς τὸ Ταμεῖον οἱ δικαστικοὶ τραπεζίται τοῦ Λονδίνου, Βάριγγ, Ροθσγίλδ, Ρικάρδος καὶ λοιποί, διὰ ν' ἀκούσωσι τὰς προβαλλομένας συμφωνίας τοῦ δανείου.

Ἐὰν ἡ κυβέρνησις τὸ κατορθώσῃ, θέλει προστεθῆ εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦ δημοσίου χρέους προσθήκη διαρκῆς 7 ἑκατομμυρίων. Καὶ διὰ νὰ ἐπαρκέσῃ ἡ θυσία αὕτη, πρέπει πάλιν κατὰ τὴν ὁμολογίαν τοῦ ὑπουργοῦ νὰ συνδράμωσι περιστάσεις λίαν εὐτυχεῖς ἄλλως, νέα ἀπορία· εἰς τὸ ταμεῖον δαπανᾷ ἤδη εἰς τὴν Ἰρλανδίαν, διὰ δημοσίου ἔργα, 25 ἑκατομμύρια φράγκων κατὰ μῆνα, ὥστε τὰ 200 ἑκατομμύρια μολίς θέλουσιν ἐξαρκέσει εἰς ἓν ἔτος.

Ἐν περιπτώσει δὲ νέας ἀπορίας, ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἐπιφυλάττεται νὰ ἐκδώσῃ χρεωστικὰς ὁμολογίας τοῦ ταμεῖου ἢ νὰ ἐπιβάλλῃ νέους τινὰς φόρους.

Τοιαύτη εἶναι ἡ παροῦσα οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς Ἀγγλίας.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ὅπότεν ὁ ἀνθρώπος ἔχη καθαρὰ τὴν συνείδησιν του καὶ κανόνα τῆς διαγωγῆς του τὴν τιμιότητα ὅποτεν συναισθάνεται ὅτι δὲν ἔδωκε τὸν πλησίον του οὐδὲ τὴν κοινωνίαν διὰ κατηχρήσεων καὶ ἀδικιῶν ὅποτεν ἐνὶ λόγῳ εἶναι καθαρὸς καὶ ἀμωμος εἰς τὰς πράξεις του, ὀλίγον προσέχει εἰς ὅσας κακολογίας καὶ συκοφαντίας ἐκσφενδονίζει ὅπως ὁποῦτε κατ' αὐτοῦ ἡ κακὸβουλία. Ἀλλ' ὅποτεν αἰσθάνεται τύψιν τοῦ συνειδότος, διὰ τὰς ἀδικίας καὶ τὰς καταχρήσεις του, τὰς ὁποίας προσπαθεῖ νὰ καλύψῃ μὲ τὸν ἀπατηλὸν πέπλον ὑποκρινόμενου ζήλου ὑπὲρ τοῦ καλοῦ πρὸς τὸν πλησίον του ὁπό-

νικόν του. Ἡξευρε νὰ λαμβάνῃ καὶ νὰ μεταδίδῃ εἰς πᾶσαν ὥραν τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς ἀγγελίας καὶ πολυαριθμους διαταγὰς· ἀλλ' εἰς τὴν ἐκστρατείαν αὐτὴν ἐνόμισεν ὅτι εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ διευθύνῃ αὐτοπροσώπως. Αἱ διαταγαὶ αὗται δυσηρέστησαν τὸν Δαβούτ, ἐντεῦθεν εἰς τὴν πρώτην συνδιάλεξιν τῶν λαβούσαν χώραν ἐν Μαριεμβούργῳ καὶ ἐνώπιον τοῦ αὐτοκράτορος, μεγάλως συνεκρούσθησαν.

Ὁ Δαβούτ ἐξηγήθη πολὺ κακῶς καὶ ἀγρίως κατὰ τοῦ Βερθιέρρου, καὶ τὸν ἐκατηγόρησεν ὡς ἀνίκανον καὶ προδοτὴν ἀμφότεροι ἀπειλήθησαν ἀμοιβαίως· ἀλλ' ὅταν ἐξήλθεν ὁ Βερθιέρρος, παρακινούμενος ὁ Ναπολέων ἀπὸ τὸν ἐκ φύσεως ὑποπτον τοῦ ἀρχιστρατήγου χαρακτηρὰ ἐκράυγασε· «Μοι ἔρχεται κατὰ νοῦν ἐνίοτε ν' ἀμφιδάλω καὶ διὰ τοὺς ἀρχαιότερους πολεμικοὺς συντρόφους μου· ἀλλ' ἡ δυσἀρέσκεια τὴν ὁποίαν αἰσθάνομαι τότε καταπιέζει τὸν νοῦν μου, καὶ ἀποβάλλω ἀπ' ἐμοῦ τοιαύτας σκληρὰς ὑποψίας.

Ἐνῶ ὁ Δαβούτ ἀπήλασε τὴν ἐπικίνδυνον ἰκνοποίησιν τοῦ ὅτι ἐταπεινώσει τὸν ἀντίζήλόν του, ὁ Ναπολέων μετέβη εἰς τὴν Δάντζικαν, καὶ ὁ Βερθιέρρος πνέων ἐκδικήσεως τὸν παρὴν κολουθεῖ. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης ὁ ζήλος, ἡ δόξα τοῦ Δαβούτ, καὶ αἱ φροντίδες τὰς ὁποίας κατέβαλεν εἰς αὐτὴν τὴν ἐκστρατείαν, κατεστάνοντο δυσἀρεστοὶ διὰ τὸν Βερθιέρρον. Ἐγράψεν εἰς τὸν Δαβούτ ὁ Ναπολέων, ὅτι ἐπορεύοντο νὰ πολεμήσωσιν εἰς ἓνα τόπον στερημένον παντὸς πράγματος, διότι ὁ ἐχθρὸς ἤθελε καταστρέψῃ τὰ πάντα, καὶ ἦτον ἀνάγκη νὰ ἐτοιμασθῶσι καὶ νὰ ἐνεργήσωσι διὰ τῶν ἰδίων μέσων. Εἰς τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ἀπαντήσας ὁ Δαβούτ ἐξέβητο εἰς αὐτὸν ὅσας εἶχε κάμει προετοιμασίας, ὅτι δηλαδὴ εἶχε διοργανίσει ἐντελῶς ἑβδομήκοντα χιλιάδας στρατιώτας· ὅτι οἱ στρατιῶται οὗτοι ἔφερον μετ' ἑαυτῶν τρόφιμα διὰ 25 ἡμέρας, ὅτι

ταὶ συναισθάνεται ὅτι ἐπράξε καὶ πράττει ἐγκλήματα, καὶ οὕτως δίκησε καὶ ἀδικεῖ, ὀργίζεται, μαινεται καὶ ζητεῖ νὰ καταστρέψῃ τὴν χεῖρα, ἧτις σύρει τὸν πέπλον τὸν τὴν ἀσχημίαν του καλύπτοντα, καὶ νὰ ἐμφράξῃ τὸ στόμα τὸ ὑπὲρ τῆς κοινῆς ἀρελίας διακηρύττων τὴν ἀτιμίαν του.

Αἱ οἰκονομικαὶ καταχρήσεις, περὶ ὧν ἔγινε πολλὸς πρὸ τινων ἡμερῶν λόγος εἰς τὰς Βουλὰς καὶ τὸν περιοδικὸν τύπον μας, καὶ αἱ ὁποῖαι, ἂν ἐπράχθησαν καὶ τοιαῦται ὁποῖαι διαφημίζονται, εἶναι ἀδύνατον νὰ καλυφθῶσι πλέον, ἔδοσαν ἀφορμὴν εἰς τινὰς, οἵτινες τρέξαντες ἀπὸ τὸ γνωστὸν εἰς τὸ ἄγνωστον, καὶ χειραγωγούμενοι ἀπὸ πολλὰ συνδυαζόμενα περιστατικά καὶ ἀπὸ πληροφορίας τὰς ὁποίας ἐνθεν κακῶθεν ἠδυνήθησαν νὰ συλλέξωσιν ἀνεκάλυψιν, ὅτι εἰς τὰς καταχρήσεις αὐτὰς εἶναι ἀναμειγμένοι τινὲς ἐκ τῶν καταδικόντων ἐνταῦθα τὴν ἀρχοντείαν. Ἡ ἀνακάλυψις αὕτη διαδοθεῖσα ἀπὸ στόμα εἰς στόμα ἔφραθεν ἕως καὶ εἰς τὰς ἰδικὰς μας ἀκοὰς, καὶ δημοσιεύσαντες αὐτὴν διὰ τοῦ προηγουμένου φύλλου μας ἀρίστως καὶ ἀρηρημένως, χωρὶς δηλαδὴ ν' ἀναφέρωμεν πρόσωπα, ἐπεφυλάχθημεν νὰ ἐπανέλθωμεν ἐπὶ τῷ αὐτοῦ θέματος καὶ νὰ λαλήσωμεν ἐκτενεστερον, ὅταν ἠθέλωμεν λάβει θετικώτερας πληροφορίας. Ἀλλ' τ' ἀθῶα ταῦτα καὶ ἀρίστα λεχθέντα μας ἐκίνησαν καθ' ἡμῶν τὴν ἀγανάκτησιν ὠρισμένων προσώπων, (τὰ ὅποια εὐλόγως διὰ τοῦτο μόνον πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἐνοχὰ,) ὥστε ἐξέμεσαν καθ' ἡμῶν εἰς τὰ δημοσίου μέρη καὶ εἰς τὰς ἰδιαιτέρας συναναστροφὰς, κατὰ τὴν συνήθειαν καὶ τὴν ἀνατροφὴν των, τὰς αἰσχροτέρας ὕβρεις καὶ ἀπειλὰς, νομίζοντα τ' ἄθλια ταῦτα καὶ ἔλεεινὰ ὄντα, ὅτι αἱ ὕβρεις καὶ αἱ ἀπειλαὶ των θέλουσιν δυνήθη νὰ κλείσωσι τὸ στόμα μας, καὶ ὅτι ἀπὸ φόβον θέλωμεν παραβλέψῃ τὸ καθήκον τὸ ὁποῖον συναισθαινομένη ἐν ἡμῖν, ὅτι ὀφείλομεν νὰ φωτίζωμεν ὅπως ὁποῦτε τὸ κοινὸν δι' ὅσα τὰ ἐνδιαφέρουν, διὰ νὰ προλαμβάνωνται αἱ καταχρήσεις καὶ τὰ κατ' αὐτοῦ πραττόμενα ἀδικήματα.

Εἶθε ἀθῶοι ἀπὸ τὰς καταχρήσεις καὶ τὰς ἀδικίας αἱ ὁποῖαι ἀποδίδονται εἰς πρόσωπα ἀρίστα; διὰ τί φροντίζετε καὶ μὴ νοσεθε κατὰ τοῦ ὅστις ἔχει καθήκον του νὰ φωτίξῃ τὸ κοινὸν, διὰ νὰ προλαμβάνωνται αἱ καταχρήσεις καὶ τ' ἀδικήματα; Διὰ τί προσπαθεῖτε νὰ καταστρέψῃτε τὴν χεῖρα τὴν γράφουσαν καὶ καταμηνύουσαν ἐνώπιον τῆς κοινῆς γνώμης, ὅτι ὑπάρχουν καταχρασταὶ καὶ ἀδικοὶ ἄνθρωποι, οἵτινες προσπαθοῦν νὰ ροφήσωσι διὰ παντὸς μέσου τὸν ἰδρώτα καὶ τὸ αἷμα

ἕκαστος λόγος εἶχε μετ' ἑαυτοῦ οὐλομιστὰς, κτίστας, ἀρτοποιούς, ράπτας, ὑποδηματοποιούς καὶ παντὸς εἶδους ἐργάτας· ὅτι ἔφερον μετ' ἑαυτῶν τὰ πάντα, ὅτι ὁ στρατὸς του ὠμοιάζε μετ' ἀποικίαν, ὅτι ἔφερε μετ' ἑαυτοῦ πολλοὺς χειρομύλους· ὅτι ἐπρόβλεψεν ὅλα τ' ἀναγκαῖα, καὶ ὅτι ἦσαν ἔτοιμα ὅλα τὰ μέσα εἰς πᾶσαν ἀνάγκην.

Ὅλαι αὗται αἱ φροντίδες ἐκέντησαν τὴν ἀντιζήλιαν τινῶν καὶ κακῶς ἀηρημνηθῆσαν. Ἐγίναν λοιπὸν πολλαὶ ἐπίθουλοι παρατηρήσεις πρὸς τὸν αὐτοκράτορα. Ὁ ἀρχιστράτηγος οὗτος, ἔλεγον εἰς αὐτὸν, θέλει νὰ προβλέπῃ περὶ παντὸς, νὰ διατάττῃ καὶ νὰ ἐκτελῇ τὰ πάντα· ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ εἰς τὴν ἐκστρατείαν αὐτὴν θέλει εἶσθαι ἀπλὸς μάρτυς, καὶ ὁ Δαβούτ θέλει ἀπολαύσει ἔλθῃ τὴν δόξαν. Πραγματικῶς, ἀπήντησεν ὁ Ναπολέων, αὐτὸς θέλει νὰ διευθύνῃ τὸν στρατὸν.

Εἶναι ἀγνωστον ἂν εἴτε προσεβλήθη ἡ φιλαυτία τοῦ Ναπολέοντος, θεωρουμένου τὴν ὑπερηφάνειαν ἐνὸς ὑπασπιστοῦ του ἐξομοιουμένη μετ' ἡν ἰδικὴν του, εἴτε δυσηρηστήθη διὰ τὴν μεθοδικὴν τοῦ Δαβούτ εὐφυίαν· τὸ ἀληθὲς εἶναι, ὅτι ἡ δυσἀρεστος αὕτη ἐντύπωσις, ἔλαβε θαρύτερον χαρακτηρὰ, καὶ ἐπέφερε δυστυχεῖς συνεπειὰς· διότι ἀνεκάλεσε τὴν ἐμπιστοσύνην του ἀπὸ ἓνα πολεμιστὴν, τολμηρὸν, σταθερὸν καὶ συνετὸν, δόσας αὐτὴν εἰς τὸν Μουράτ, ἡ αὐθάδεια τοῦ ὁποίου ἐκολάκευε τὰς ἐλπίδας του. Ἐξ ἄλλου μέρους τὸν εὐηρέσκει ἡ διχόνοια μεταξὺ τῶν ἰσχυρῶν του, ἡ σύμπτωσις τῶν ὁποίων τὸν ἐτρόμαξε.

Τὴν 12 Ἰουνίου μετέβη ὁ Ναπολέων ἐκ τῆς Δάντζικας εἰς τὴν Κομιβέργγην, ὅπου ἐπεθεώρησε τὰς ἀπίρους ἀποθήκας του, ὅπου ἦσαν συνηθροισμένα ἄπειρα τρόφιμα. Ἡ ἐνεργητικὴ εὐφυία του συνεκεντρώθη εἰς αὐτὸ τὸ σημαντικώτερον καὶ δυσκολώτερον τῆς ἐκστρατείας μέρος. Αὐτῷι

τοῦ δυστυχικοῦ λαοῦ, διὰ τὴν ταράττεισθε καὶ μαινέσθε ὅσῳ γίνεται λόγος περὶ αὐτῶν, καὶ προσπαθεῖτε νὰ ἐμφράξετε πᾶν λαλοῦν ττόμα; Εἴθε ἀθῶοι ἀπὸ τὰς καταχρήσεις, τὰς ὁποί-
 ας, ὡς διασημίζεται, ἐπραξαν οἱ τῆς οἰκονομίας ὑπάλληλοι; διὰ τί ἐφραζάτε καθ' ἡμῶν εἰπόντων, ὅτι τινὲς ἐκ τῶν κατα-
 δικόντων ἐπαύθη τὴν ἀρχοντείαν εἶναι πατόκορφα ἀναμε-
 μιγμένοι εἰς τὰς καταχρήσεις αὐτὰς; Νομίζετε ἄραγε ὅτι τὸ
 κοινὸν μας, τὸ τοσοῦτον νοῆμον κοινόν, θέλει πᾶς λαμβάνει εἰς
 πλειοτέραν ὑπόληψιν, ὅσῳ σὰς βλέπει ἀγανακτοῦντας,
 φρυάττοντας καὶ μαινομένους κατὰ πράξεων τοσοῦτων ἀθῶ-
 ων; Νομίζετε ὅτι τὸ κοινὸν αὐτὸ δὲν γνωρίζει ἀρκούντως
 καὶ ἡμᾶς, καὶ τὰ σχέδια, καὶ τοὺς σκοποὺς σας; Ἄλλοτε
 ἐπαγερομέμεθα ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος.

Πολλοὶ ἐπάραιπονέθησαν διὰ τὸ ληφθῆν μέτρον τὸ ὁποῖον
 ἐπροκαλέσθη, ὡς λέγεται, ἀπὸ τὴν Κυβέρνησίν μας, τοῦ νὰ
 θεωρῶνται τὰ ναυτιλιακὰ ἔγγραφα τῶν Ἑλλ. πλοίαρχων
 ἀπὸ τοὺς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἔθωμ. προξένους, ἄλλως ὅτι τὰ
 πλοῖα καθυποβάλλονται εἰς εἰκοσαήμερον κάθαρσιν εἰς τοὺς
 λιμένας τῆς Τουρκίας. Διὰ τὸ ἴδιον πόσον ἀπατώνται
 καὶ ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο οἱ σφόδρα ἀντιπολιτευό-
 μενοι, ἐκθέτομεν λεπτομερῶς τὰ αἰτία ἅτινα ἐπροκάλεσαν
 τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος μέτρον, καὶ διὰ τὰ ὁποῖα πολλοὶ ἐκ τῶν
 πλοίαρχων μας ὑπέκυψαν εἰς ζημίας, καὶ ἐξέφρασαν πολ-
 λά περὶ τούτου παράπονα. Ἰδοὺ δ, τι ἀναφέρει περὶ τούτου ὁ
 Ἑλλ. Μονήτωρ.

Κατὰ τὸν δημοσιευθέντα κανονισμὸν τῆς 25. Νοεμβρίου
 1845. ἡ ὑγειονομικὴ ὑπηρεσία διηρέθη εἰς τὸ Ἑλληνικὸν
 κράτος εἰς δώδεκα Ὑγειονομεία ἢτοι α. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ. ι. κ.
 εἰς Σταθμοὺς καὶ ὑγειονομικὰ Φυλακεία. Ἡ ἐξουσία τοῦ
 νὰ δίδονται αἱ ὑγειονομικαὶ πιστοποιήσεις δὲν ἐτυγχώρηθη
 εἰμὴ εἰς τὰ ὑγειονομεία, εἰς δὲ τὰ Σταθμεία αἱ ἀδείαι ἀκ-
 τοπλοίας τὴν διάταξιν αὐτὴν κοινοποιήσασα ἡ Ἑλληνικὴ Κυ-
 βέρνησις εἰς τὴν Πόρταν, ἐζήτησε νὰ γνωρίσῃ καὶ αὐτὴ ἐκ
 μέρους τῆς, ὁποῖα ἦσαν εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν ἐπικράτειαν αἱ
 ἀρχαί, αἵτινες ἦσαν ἐπιφορτισμένοι μετὰ τὴν αὐτὴν ἐξουσίαν.
 Τὴν κοινοποίησιν ταύτην ἡ Πόρτα μέχρι τῆς σήμερον δὲν
 ἔκαμε, μ' ὅλας τὰς ἐπανεπιλημμένας ἀπαιτήσεις τοῦ ὑπουρ-
 γείου μας. Ἐν τοσοῦτω, αἱ αὐξανόμεναι καθ' ἡμέραν, καὶ
 ὀλογὸν ἐυκολυνόμεναι σχέσεις τῆς Τουρκίας μετὰ τῶν Εὐ-

ρωπαϊκῶν κρατῶν μᾶς τὸ ἀποδεικνύουν· αἱ ἀρμοδιότητες
 τῶν ὀθωμανικῶν ὑγειονομικῶν ἀρχῶν δὲν εἶναι αἱ αὐταὶ εἰς
 τοὺς ἀνωτέρους καὶ κατωτέρους βαθμοὺς τῆς ἱεραρχίας· εἰς
 ἀπλοῦς σταθμάρχης, εἰς ἀπλοῦς ὑγειονομοφύλαξ εἰς τὴν
 Τουρκίαν ἔχει τὴν ἀδειαν, ὡς ὁ διευθυντὴς τοῦ ὑγειονο-
 μείου νὰ δίδῃ καθαρὰς ὑγειονομικὰς πιστοποιήσεις. Νὰ μὴ
 γνωρίζεται τί γίνεται εἰς ἕνα τόπον μετὰ τὸν ὁποῖον ὑπάρχουν
 καθημερινοὶ συσχετισμοί, ἦτο τὸ αὐτὸ ὡς νὰ ἤνοιγετο ἡ θύρα
 εἰς τὰς καταχρήσεις, καὶ κατὰ δυστυχίαν τὰ πράγματα ἐδι-
 καιολόγησαν πλέον ἢ ἀπαξ τὴν πρόγνωσην αὐτῆν.

Πλοῖα ἀναχωρήσαντα ἀπὸ Ἀλεξάνδρειαν καὶ τὰ παράλια
 τῆς Συρίας καὶ διευθυνόμενα εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὑπεξέφυγον
 τὴν κάθαρσιν ἐπιβαλλομένην εἰς τοὺς προερχομένους ἀπὸ τοὺς
 τόπους ὅπου τὸ μόλυσμα ἀναπτύσσεται ἐξ αὐτομάτου, προ-
 σορμισθέντα κατὰ τινὰς ὥρας μόνον εἰς τινὰς ὀθωμανικοὺς
 λιμένας, ὅπου ἤλλαξαν τὰ πρῶτὰ τῶν πιστοποιητικῶν με-
 τὰ τὸν τεσπερὲ ἐνὸς ἀπλοῦ ὑγειονομοφύλακος. Περὶ τούτου
 εἰδοποιήθη ἡ ὀθωμανικὴ Πόρτα πρὸς τὴν ὁποῖαν καθυπεβλή-
 θησαν ἀποχρῶσαι ἀποδείξεις. Τί ἔκαμεν αὐτὴ ὑστερον ἀπὸ
 ταῦτα; Ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις τὸ ἀγνοεῖ εἰς τὴν ἐπι-
 τοίαν. Ἐν τοσοῦτω καθίσταται φανερόν, ὅτι ἡ κατάστασις αὐτῆ
 πραγμάτων δὲν ἠδύνατο νὰ διασκέσθῃ. Νὰ τὴν ὑποφέρῃ ἡ
 Ἑλλάς; ἐξέθετεν εἰς κίνδυνον τὴν ὑγείαν τοῦ λαοῦ τῆς ἐν-
 ταυτῆ καθὼς καὶ ὅλων τῶν κρατῶν τὰ ὁποῖα ἔχουν μετ'
 αὐτῆς ἐλευθέραν κοινωνίαν. Ἐξετίθετο λοιπὸν νὰ χάσῃ
 τὸν καρπὸν ὅλων τῶν προσπαθειῶν τὰς ὁποίας πρὸ δέκα ἔτη
 κατέβηκε, διὰ τὸ νὰ παρέξῃ εἰς τὴν Εὐρώπην τὴν ἐμπιστοσύνην,
 ἣτις δὲν τῇ ἐδόθη καθ' ὅλην τὴν ἐκτασιν εἰμὴ πρὸ ὀλίγου,
 καὶ ἣτις τῆς ἐπιβάλλει τὰ χρέη, τῶν ὁποίων οἱ διευθυνταὶ
 τῶν ὑγειονομείων τῆς Μάλτας καὶ τῆς Μασαλίας δὲν ἐλει-
 ψαν νὰ ἐπικαλοῦνται τὴν σημαντικότητα, ὅσῳ αὐτοὶ ἐνόμι-
 σαν ὅτι παρατηροῦν κάμμιαν ἀταξίαν εἰς τὴν ὑγειονομικὴν
 ὑπηρεσίαν τοῦ κράτους.

Ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις βλέπουσα τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἄ-
 νευ τινὸς ἀποτελέσματος, ἀπὸ ματαίως ἐπεσόμενε τὰ μέτρα
 τὰ ὁποῖα ἀπήτησεν ἀπὸ τὴν Ὑ. Πόρταν, τόσον διὰ τοῦ ὀργά-
 νου τοῦ εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀντιπροσώπου τῆς, ὅσον καὶ
 διὰ τοῦ Κ. ὀθωμανικοῦ εἰς Ἀθήνας Πρέσβευος, ἠναγκάσθη νὰ
 λάβῃ ἐν προφυλακτικὸν μέτρον, τοῦ ὁποίου ὁ χαρακτήρ ἀπε-
 δείχθη ἀρκούντως, ὡς εἴμεθα βεβαίω, ἀπὸ τὰ πράγματα, τὰ
 ὁποῖα ἤδη ἐκθέτομεν, καὶ τὰ ὁποῖα συνίστανται εἰς τὸ νὰ ἀ-

παιτήσῃ προσωρινῶς ἐπὶ τῶν ναυτιλικῶν πιστοποιητικῶν τῶν
 προερχομένων ἐκ τῆς Τουρκίας πλοίων, τὴν ἐκ μέρους τῶν
 προξενικῶν πρακτόρων, τόσον τῆς Ἑλλάδος ὅσον καὶ τῶν
 Εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων ἐπιθεώρησιν. Εἰς τὸ μέτρον τοῦτο ἡ
 Πόρτα ἴδε, ὡς τὸ βεβαίω ἐπιστήμως ἡ ἐφημ. τῆς Κωνσταν-
 τίνουπόλεως, μίαν προσβολὴν τοῦ χαρακτῆρος τῶν εἰς τὸ κρά-
 τος τῆς ὑγειονομικῶν ὑπαλλήλων. Ἡμεῖς διεμαρτυρηθήμεν,
 καὶ διαμαρτυρούμεθα ἐκ νέου κατὰ τῆς μεθερημνεύσεως αὐ-
 τῆς. Αὐτὴ δὲν εἶναι καλὴ εἰμὴ, διὰ τὸ νὰ φαρμακεύσῃ τὸ ζή-
 τημα, τοῦ ὁποίου ἡ λύσις εἶναι εὐκόλος, ὅσον ὀλίγον καὶ ἀν-
 θεωρῆ τι: αὐτὸ ὑπὸ τὴν ἀληθῆ του ἐπισημ. ὅσον ὀλίγον καὶ
 ἀν σκέπτεται ἐπὶ τῶν συμφερόντων τὰ ὁποῖα τὸ ἀπαίτησιν.

Ἐντοσοῦτω ἡ Πόρτα ἀπήτησεν εἰς τὸ ληφθῆν παρὰ τῆς
 Ἑλλ. Κυβερνήσεως μέτρον διὰ μέτρον ἀναλόγου, τὸ ὁποῖον
 ἐξομοιάζει τὴν Ἑλλάδα μετὰ τοὺς τόπους ὅπου ἡ πανώλης ἀνα-
 πτύσσεται ἐξ αὐτομάτου, καὶ ἀπαίτει ὡς πρὸς τοὺς προερ-
 χομένους ἐκ τῆς Ἑλλάδος τὰς διατυπώσεις διαταχθεῖσθαι πρὸ
 σωρινῶς εἰς τὸ κράτος ὡς πρὸς τοὺς προερχομένους ἀπὸ τὴν
 Τουρκίαν ἀνθρώπους. Ἐπειδὴ καὶ τὸ μέτρον τοῦτο δὲν πα-
 ρέχει κάμμιαν θεραπείαν εἰς τὰ πράγματα, καὶ ἀφίνει νὰ ὑπέ-
 ρχουν, διὰ τοῦ ἐτι μᾶλλον διερεθιστικῶν χαρακτῆρος τοῦ, ἐκ-
 κρεμῆς τὰς διαφορὰς, ἡμεῖς τὸ ἐχαρακτηρίσαμεν ὡς ἀδικον
 ἀντεκδίκησιν. Τὸ ζήτημα, καθ' ἡμᾶς, δὲν εἶναι ἀν πρέπη
 καλῆτερον νὰ ὀνομασθῇ ἢ νὰ τῆς Κωνσταντι-
 νουπόλεως. Ὅτι συμφέρει εἰς ὅλους τοὺς ὀρθόφρονας
 εἶναι, νὰ ἐξετασθῇ ἂν εἶναι δυνατόν νὰ δοθῇ τέλος εἰς μίαν δια-
 φορᾶν, ἣτις φέρει προσκόματα εἰς τὰς ἐμπορικὰς ἐργασίας, ἣ-
 τις θλάπτει τὰ συμφέροντα, ἐμπροσθεν τῶν ὁποίων πρέπει νὰ
 ἐξαφανίζεται πάντα ἄλλο διάσκευσις, πάντα ἥλλη ἐρεθιστικότη-
 τοῦ πνεύματος.

Οὕτως, ὅτι ζητεῖ ἡ Ἑλλάς εἶναι πάντῃ ἀπλοῦστατον. Πα-
 ρακαλεῖ τὴν Ὀθωμανικὴν Πόρταν νὰ τῆς γνωστοποιήσῃ ποῖα
 εἰς τὸ κράτος τῆς εἶναι τὰ ἀρμόδια ὑγειονομεία διὰ τὸ δίδουν
 τὰ ναυτιλιακὰ πιστοποιητικὰ, διὰ τὸ ἤξευρη πῶς νὰ βασί-
 ζεται ἐπὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς ἐμπιστοσύνης, ἣτις πρέπει νὰ ἀπο-
 δίδεται εἰς τοὺς τεσπερῆδες τῶν ὑγειονομικῶν φυλάκων, ὅτι-
 νες ἐπαρουσιάσθησαν εἰς τὴν Ἑλλάδα ὡς ἐπίσημα πιστοποιη-
 τικὰ ἵνα ἐκ τούτου εὐρεθῇ τὸ μέτρον νὰ προλαμβάνονται αἱ
 καταχρήσεις, καὶ ὁ ὅλος περὶ ὧν ἀνωτέρω ἀνεφέραμεν. Νο-
 μίζομεν ὅτι κανεὶς δὲν θεωρεῖ τοῦτο ὡς ἀπαίτησιν ὑπέρμε-

ψώτερε παρακλήσεις, διαταγὰς καὶ χρήματα. Διῆγε τὰς
 ἡμέρας ὑπαγορευῶν ὀδηγίας καὶ τὴν νύκτα ἐξύπνα διὰ τὰς
 ἐπαναλάβη. Εἰς μόνος στρατηγὸς ἔλαβεν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἕξ
 ἐπιστολάς του γεμουσας διαφόρων διαταγῶν. Εἰς μίαν ἐξ
 αὐτῶν τῶ ἔγραψεν, ὅτι εἰς ἐκστρατείαις τοιαύτας ἂν δὲν λαμ-
 βάνωνται ἐν καιρῷ τ' ἀναγκαῖα μέτρα περὶ τροφῶν, θέλουν
 εὐρεθῆ οἱ στρατιῶται στερημένοι παντὸς ἀναγκαίου τῶν. Εἰς
 ἄλλην δὲ πάλιν ἔγραψε τὰ ἐπόμενα. Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἦναι
 γεμάτα ὅλα τὰ κιβώτια ἀπὸ ἄλευρον, ἄρτον, ὄσπρια καὶ βα-
 κίη, διότι τὸ ἀποτέλεσμα τῶν κινήματων μου θέλει ἐνώσει
 εἰς ἕνα μόνον μέρος τετρακοσίας χιλιάδας ἀνθρώπους, καὶ δι-
 ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐλλίπζωμεν μηδὲν ἀπὸ τοὺς τόπους, ἀπὸ
 τοὺς ὁποίους θέλομεν διαβῆ.

Ἐκ τῆς Κονσταντινῆς μέχρι τῆς Γουμβιλένης ὁ Ναπολέων
 ἐξακολουθεῖ νὰ κάμῃ γενικὰς ἐπιθεωρήσεις τοῦ στρατοῦ, ὁμι-
 λῶν πρὸς τοὺς στρατιῶτας, ὅτε μὲν με ἰλαρότητα, ὅτε δὲ
 σοβαρῶς, ἐντελῶς γνωρίζων, ὅτι ἀποτεινόμενος πρὸς ἀνθρώ-
 πους ἀπλοῦς, τὸ σοβαρὸν ὕφος ἀποδεικνύει εὐκρίνειαν καὶ
 ἀνδρίαν, καὶ ἡ ὑπερηφάνεια εὐγένειαν. Ἀπεναντίας ὁ γλυκὺς
 καὶ χαρῆς τρόπος θεωρεῖται παρ' αὐτῶν ὡς ἀδυναμία καὶ
 ποταπότης.

Κατὰ τὴν συνήθειάν του ὁ Ναπολέων ὁπότεν διήρχετο τὰς
 στρατιωτικὰς γραμμάς, γνωρίζων πόσους πολέμους ἔκαμεν
 ὑπ' αὐτὸν ἕκαστον τάγμα, καὶ σταματῶν ἐνώπιον τῶν γηρα-
 λίων στρατιωτῶν ἐπενθυμίζεν εἰς τὸν μὲν τὴν μάχην τῶν Πυ-
 ραμίδων, καὶ εἰς τὸν δὲ τὴν τοῦ Μαρτίγγου, τοῦ Αὐστραλιτζ,
 τῆς Ἰένης, καὶ τοῦ Φριετλάνδου· ὁ δὲ ἀρχαῖος στρατιώτης ἀνα-
 γνωρίζομενος ὑπὸ τοῦ ἀυτοκράτορος του ἐγιγαντιοῦντο ὑπερ-
 φηρῶς ἐνώπιον τῶν συστρατιωτῶν του τῶν νεωτέρων, ὑπὸ
 τῶν ὁποίων ἐφθονεῖτο.

Ἐξακολουθῶν τὴν ἐπιθεώρησιν του ὁ Ναπολέων δὲν πα-
 ρημέλει τοὺς νεωτέρους στρατιῶτας, καὶ ἐφαίνετο ὅτι δι' αὐ-
 τοὺς μόνον ἐνδιεφέρετο. Αἱ παραμικρότεραι ἀνάγκαι τῶν
 τῶ ἦσαν γνωσταί, καὶ ἐπὶ τῶν ἀναγκῶν τῶν αὐτῶν ἔκαμεν
 εἰς αὐτοὺς ἐρωτήσεις, ἂν οἱ λοχαγοὶ τῶν λαμβάνουν πρῶτοι
 ἀν περὶ αὐτῶν, ἂν τοὺς πληρῶνουν ἐγκαίρως, καὶ ἂν ὑποφέ-
 ρουν κάμμιαν ἑλλειψίν ἐνδυμάτων ἐν τούτοις ὁμοῦς ἐθεώρει
 καὶ τοὺς σάκκους τῶν.

Ἐπὶ τέλους ἰστάμενος εἰς τὸ κέντρον ἑκάστου τάγματος
 ἐπληροπορεῖτο περὶ τῶν κενῶν θέσεων καὶ ἠρώτα μεγαλοφῶ-
 νως, τίνες εἶναι οἱ ἰκανότεροι διὰ τὰς θέσεις αὐτὰς; προσκα-
 λῶν δὲ ἐνώπιόν του τοὺς ὅσοι τῶ ἐπαρουσιάζοντο ὡς ἄξιοι, ἠ-
 ρώτα αὐτοὺς πόσους χρόνους διέμενον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, εἰς
 πόσας μάχας εὐρέθησαν, πόσας πληγὰς ἔλαβον καὶ ποῖας
 πράξεις ἐνδόξως ἐπραξαν, ἐπομένως τοὺς ἐδιώριζε τὴν αὐτὴν
 στιγμὴν ἀξιωματικῶς ταῦτα δὲ πάντα ἐμάγευον τοὺς στρα-
 τιῶτας, ὅτινες ἔλεγον ἐν ἑαυτοῖς, ὅτι ὁ μέγας οὗτος αυτοκρά-
 τῶρ, ὅστις κρίνει ἐπὶ τῆς τύχης τῶν ἔθνων, ἐνασχολεῖται καὶ
 εἰς τὰ παραμικρότερα πράγματα τ' ἀφορῶντα αὐτοὺς, καὶ ὅτι
 αὐτοὶ ἦσαν ἡ ἀρχαία καὶ ἀληθὴς οἰκογένειά του. Τοιοῦτο-
 τρόπος ἐξύπνα εἰς τὰ στήθη τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν δόξαν τῶν,
 πρὸς τὸν πόλεμον, καὶ πρὸς τὸν ἡγεμόνα τῶν.

Ἐν τούτοις ὁ στρατὸς ἐπροχώρει ἐκ τῆς Βίστολας πρὸς
 τὸν Νίεμεν. Ὁ ποταμὸς οὗτος τρέχει παραλλήλως μετὰ τὴν
 Βίστολαν ἀπὸ τὸ Γρόδνον μέχρι τοῦ Κόβνου. Ὁ ποταμὸς
 Πρέγγελ ὅστις διαβαίνει ἀπὸ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸν ἄλλον ἐξ' αὐτῶν
 τῶν ποταμῶν, ἐκαλύφθη ἀπὸ ζωοτροφίας διακόσια χιλιάδες
 ἀνθρώποι εἶχον φθάσει αὐτοὶ ἀπὸ τέσσαρα διαφορετικὰ μέρη,
 ὅστινες εὐρον αὐτὸσε ἄρτον καὶ ἄχυρα. Αἱ ζωοτροφίαι αὐταὶ
 ὁμῶς μετὰ τοὺς στρατιῶτας αὐτοὺς διέβησαν τὸν ποταμὸν, κα-
 θὸς τὸ ἐτυγχώρησε τὸ τρέξιμόν του.

Ὅταν ὁ στρατὸς ἠναγκάσθη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν θέσιν αὐ-
 τήν, τὰ ἐκλεκτὰ στρατιωτικὰ σώματα ἔλαβον ἀρκετὰς ζωοτρο-
 φίας μέχρις ὅτου δυνήθουν νὰ διέλθωσι τὸν Νίεμεν, καὶ νὰ
 φθάσωσιν εἰς τὴν Βίλην, ὅπου ὁ αυτοκράτωρ ἐβασίλευτο εἰς
 τὰς ἀποθήκας τῶν κατοίκων, εἰς τὰς τῶν ἐχθρῶν του καὶ εἰς
 τὰς ζωοτροφίας τὰς ὁποίας ἤθελε μεταφέρει ἐκ τῆς Δάντζι-
 κας διὰ διαφόρων ποταμῶν.

Προσεγγίζομεν λοιπὸν τὰ Ρωσικὰ μεθόρια. Ἐκ δεξι-
 ῶν πρὸς τ' ἀριστερά, ἦτοι ἐκ τῆς Μεσημβρίας πρὸς τὴν ἄρκτον
 ὁ στρατὸς μας ἦτον οὕτω πῶς διατεθειμένος ἐπὶ τοῦ Νίεμεν.
 Κατὰ πρῶτον πρὸς δεξιὰν ἐκτὸς τῆς Γαλλικίας εὐρίσκειτο
 ὁ πρίγκιψ τοῦ Schwartzemberg μετὰ τριάκοντα χιλιάδας Αὐ-
 στριακοὺς, πρὸς ἀριστερὰν αὐτῶν ἦτον ὁ Βασιλεὺς τῆς Βεσθ-
 φαλίας μετὰ ἑβδομήκοντα χιλιάδας καὶ διακοσίας Βεσθφαλοὺς,
 Σάξωνας καὶ Πολωνοὺς. Ἐπὶ τῶν πλευρῶν αὐτῶν
 ὁ ἀντιβασιλεὺς τῆς Ἰταλίας μετὰ ἑβδομήκοντα ἐννέα χι-
 λιᾶδας καὶ πεντακοσίους Βαυαροὺς, Ἰταλοὺς καὶ Γάλλους·
 ἐπομένως ὁ αυτοκράτωρ μετὰ 200 χιλιάδας στρατιῶτας διοι-
 κουμένους ἀπὸ τὸν Βασιλεῖα τῆς Νεαπόλεως, ἀπὸ τὸν
 πρίγκιπα τοῦ Eckmiuhl καὶ ἀπὸ τοὺς δούκας τῆς Δάντζικας,
 τῆς Ἰστρίας, τοῦ Reggio καὶ τοῦ Elchingen. Ἦρχοντο οὖ-
 τοι ἐκ τοῦ Thorn, τοῦ Marienverder καὶ τοῦ Elping,
 καὶ εὐρίσκειτο τὴν 23. Ἰουνίου ὄλοι ἠνωμένοι εἰς τὸ Nog-
 ariskly μίαν λεύαν ἀντικρυ τοῦ Κόβνου. Γελευταῖον ἐνώ-
 πιον τοῦ Tilsitt, εὐρίσκειτο ὁ Μακδονάδος μετὰ τριάκοντα
 δύο χιλιάδας καὶ πεντακοσίους Πρώσους, Βαυαροὺς καὶ Πο-
 λωνοὺς, ὅστινες ἐσχημάτιζαν τὴν ἀριστερὰν ἄκρην τοῦ
 στρατοῦ.

Τὰ πάντα λοιπὸν ἦσαν ἑτοιμα. Ἀπὸ τὰς ὄχθας τοῦ
 Cuadalquivir μέχρι τῶν ὄχθων τῆς Βίστολας, ἐξακόσια

τρον, και εϊμεθα πολλὰ βέβαιοι περι των αρχων της δικαι-
σούνης και του συνδικλακτικού πνεύματος της ε φ η με ρ ί-
δ ο ς τ η ς Κ ω ν σ τ α ν τ ι ν ο υ π ό λ ε ω ς, δια να ελπί-
σωμεν, οτι θέλει ενώσει την φωνήν της με την ιδικήν μας, εις
μίαν περίστασιν, καθ' ην ούσιωδως, πρόκειται οχι τόσον δια
την Ελλάδα και την Τουρκίαν, όσον δια τα εμπορικά και θα-
λάσσια των δύο Κρατών συμφέροντα.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ενεκα της σφοδρότητος του χειμῶνος και των τρικυμιῶν,
συνέβησαν τοσάυτὰ ναυάγια και άλλα τοιαύτης φύσεως δυστυ-
χήματα εις τον Ευξεινον Πόντον, ώστε αι ασφαλιστικά εται-
ρείαι της Κωνσταντινουπόλεως και της Οδησού καταστράφη-
σαν σχεδόν, και αι πλείσται αυτών εκαμαν παύσιν των πλη-
ρωμῶν των.

Οτι η σύστασις και διατήρησις των ασφαλιστικῶν εταιρι-
ῶν συντείνει μεγάλως εις την πρόοδον και την έκτασιν του
εμπορίου, τοῦτο είναι ἀλήθεια ἀναντιρρήτος· διότι ασφαλιζό-
μενος ο εμπορος από τα θαλάσσια δυστυχήματα, δια δαπάνης
τινος, προστιθεμένης εις την αξίαν των εμπορευμάτων του, γί-
νεται θάρσαλεώτερος εις τὰς επιχειρήσεις και κερδοσκοπίας
του και εκτείνει αυτὰς. Αν λοιπόν η σύστασις και διατήρη-
σις τοιούτων εταιριῶν συντείνη πολύ εις την πρόοδον του
εμπορίου και της ναυτιλίας παντός ἔθνους, συντείνει πολύ
περισσότερον εις την του Ἑλληνικοῦ, το ὅποιον ὡς πρωτί-
στην πηγήν του ἔθνικοῦ πλοῦτου του, θεωρεῖ την ναυτιλίαν
και το εμπορίον. Η ἰδέα λοιπόν της διατηρήσεως τοιούτων
ασφαλιστικῶν εταιριῶν, πρέπει να καταστρέψη την εσφαλμέ-
νην και ἀδικον ἰδέαν, οτι είναι εὐλογώτερον το ν' ἀδικηθῶ-
σιν πολλοι από ὀλίγον, παρά εις δια το ὅλον ἰδέα ητις ἐμφο-
λεύσασα εις την κεφαλὴν δικαστῶν τινων, τοὺς ἐπαρκείνησε
να καταδικάζουν ὡς ἐκ συστήματος τὰς ασφαλιστικὰς εται-
ρίας εις πᾶσαν ἀγωγὴν κατ' αυτῶν κινουμένην, έχούσας πολ-
λάκις τὰ ἰσχυρότερα και προφανῆ δίκαια, ὡς τοῦτο ἐκ πεί-
ρας γνωρίζομεν.

δεκαεπτὰ χιλιάδες ἄνθρωποι, ἐξ ὧν τετρακόσιοι οὐδόηκοντα
χιλιάδες ἦδη παρόντες, ἐξ ἀποσκευῆ γεφυρῶν και μία πο-
λιορκίας, πολλὰ χιλιάδες ἀμαξῶν πρὸς μεταφορὰν τροφί-
μων, ἀναρίθμητοι ἀγέλαι βοῶν, γίλια τριακόσια ἐβδομήκον-
τα δύο πυροβόλα, πολλὰ χιλιάδες κιβώτια πολεμοφοδίων,
ὅλα ταῦτα ἦσαν συνηθροισμένα ὀλίγα ἔθματα μακρὰν του
ποταμοῦ των Ῥώσων, και μόνον το μεγαλύτερον μέρος των
με τὰ τρόφιμα ἀμαξῶν εἶγε θραδύνει.

Ἐξήκοντα χιλιάδες Αὐστριακοί, Πρωσσοι και Ἰσπανοί,
ἀποτελοῦντες μέρος του στρατοῦ αυτοῦ, ἦλθον να χύσωσι το
αἷμα των ὑπὲρ του νικητοῦ του Βαγρὰν, της Ἰέννης και
της Μαδρίτης, ὑπὲρ ἐκείνου ὅστις τετράκις ἐρύψη την Αὐ-
στρίαν, ἐνίκησε την Πρωσίαν και κατεπολέμη ἤδη την Ἰσ-
πανίαν και ὅμως ὑπῆρξαν πιστοὶ εις αὐτόν. Όταν ἐσκε-
πτόμεθα οτι το τρίτον του Ναπολεοντικού στρατοῦ ἦτο ξέ-
νον και ἐχθρικόως κατ' αὐτοῦ διακείμενον, δὲν ἠξεύρομεν
τι πρότερον να θναμάσωμεν, την τολμην του Ναπολέ-
οντος, ἢ την ὑπομονήν των ἀνθρώπων αυτῶν. Οὕτως ἢ
Ῥώμη ἐκαμεν χρῆσιν των κατακτημένων λαῶν, δια να κατα-
κτᾷ ἄλλους.

Καθόσον ἀφορᾷ ἡμᾶς τοὺς Γάλλους, εἶμεθα ζωηρῶς εις
αὐτὸν ἀφοσιώμενοι. Εἰς τοὺς στρατιώτας ἢ ἐξίς, ἢ περιέρ-
γεια, ἢ εὐχαριστήσις του να φερώνται ὡς κύριοι εις τοὺς νέ-
ους τόπους, και ἰδίως ἢ κενοδοξία των νέων, οἵτινες εἶχον
ἀνάγκην ν' ἀποκτήσωσι δόξαν τινα, δια να δύνανται να διηγῶν-
ται περι αυτῆς με την φίλην εις τοὺς στρατιώτας ἀγυρταίαν,
και πρὸ πάντων ὄλων αυτῶν ἢ ἐλπίς των λαφύρων, κατέσται
νον τοὺς στρατιώτας τολμηροὺς εις την ἀρπαγήν· αυτη δὲ ἢ
ἀρπαγὴ ἐγένετο εις τὰ τρόφιμα, τὰ ὅποια ἐπειδὴ δὲν ἐγί-
νοντο τακτικῶς ἀι διανομαὶ πρὸς τοὺς στρατιώτας, ἐζήτουν

— Η μή λύσις εἴσεται του Μουστουρικού ζητήματος· και
ἢ ἀριξίς εις την Σαλαμίνα τριῶν Ἀγγλικῶν δικρότων ἐνεψύ-
χωσε πάλιν την ἀντιπολίτευσιν, δια να πιστεύη, ἢ τουλάχισ-
στον να διαφημίξη, δια να ἐνθαδύνη τοὺς ὁπαδούς της, οτι το
ὑπουργεῖον του κυρίου Κωλέττου εὐρίσκεται εις την παραμο-
νήν της πτώσεως του. Ἄλλ' ἡμεῖς, κατὰ τὰς ὁποίας ἔχομεν
ἐκ των Ἀθηῶν θετικὰς και θεβαίως πληροφορίας, δυνάμεθα
να θεβαίωσωμεν το κοινόν, οτι εἶναι ἀκλόνητον εις την θέσιν
του το ὑπουργεῖον, διότι ἐπρεΐδεται εις την εὐνοίαν του ἔθ-
νους και του σεπτοῦ βασιλέως του.

— Ἐχομεν προσέτι θετικὰς πληροφορίας περι της ἀθωό-
τητος του κυρίου Νικολάου Πονηροπούλου από τὰς κατηγορί-
ας τὰς ὁποίας προσήφεν εις αὐτόν ἢ ἀντιπολίτευσις, και δὲν
ἀμφιβάλλομεν οτι ἢ ἀθωότης του ὁσονοῦπω θέλει ἀποδειχθῆ.

— Αἱ ἐνταῦθα διοικητικὰ και προσεξικὰ ἀρχαὶ ἐλα-
βον την ἐβδομάδα ταύτην τὰ ἀναγκαῖα μέτρα δια την κατα-
δίωξιν των πειρατῶν ὅτινες ἀνεφάνησαν εις τὰ παράλια τὰ
μεταξὺ Ἀλκεζάντων και Κουσαδασίου, και προσέβαλον ἐκεῖ
πλησίον τρεχαντήρι Ἑλληνικόν του ὁποίου ἀφῆρσαν ὑπὲρ
τὰς 60 χιλιάδας γροσίων. Ἡ ἐνταῦθα σταθμεύουσα ὀθω-
μανικὴ κορβέτα ἐξέπλευσε πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Το
καταγώγιον των πειρατῶν εἶναι, λέγουσιν, ὁ ὀνομαζόμενος
Βρωμολιμένας.

— Η συνέλευσις των ἀντιπροσώπων του λαοῦ της Σά-
μου συνελθούσα κατὸ τὸν Φεβρουάριον μῆνα, ἀπεπεράτωσε
τὰς τακτικὰς ἐργασίας της. Η σύνοδος αυτῆ, της ὁποίας
την ἐναρξιν ἐκήρυξε δια καταλλήλου λόγου ὁ νῦν διοικητῆς
Σάμου Κ. Γαβριήλ Χρηστίδης, και της ὁποίας προέδρευεν
ἀξίως ὁ Κ. Ἰωάννης Φωτίδης, διεκρίθη δια της ἐμβριθείας
των πράξεων αυτῆς και δια της εὐκρινεστάτης ἀφοσιώσεως
πρὸς την Ἡγεμονικὴν κυβέρνησιν. Ἢν ἀφοσιώσιν ταύτην
πάντων των ἐν τοῖς πράγμασι διετράνωσεν ἐτι μᾶλλον ἀπαί-
σιός τις εἰδησις διαδοθεῖσα ἐκεῖ, ὡς και ἐνταῦθα.

— Γράφουν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως.

α. Τὰ ναυάγια και ἄλλα θαλάσσια δυστυχήματα, τὰ ὁ-
ποία εις διάφορα μέρη συνέβησαν κατὰ τὸν Φεβρουάριον
μῆνα, ἐκαμαν εις την πόλιν μας θλιθερὰν ἐντύπωσιν. Ο ἄ-

αὐτοὶ από τοὺς κατοίκους με ἀθάδειαν. Αἱ πλέον ἀξιοκα-
τάκριτοι ἀρπαγαὶ ἐπράττοντο από τοὺς στρατιώτας τοὺς
ἀργῶς περιπατοῦντας, οἵτινες εἶναι πάντοτε πολυἀριθμοι εις
τὰς θεβιασμένας πορείας. Τ' ἀτοπήματα λοιπόν ταῦτα κα-
τεσταίνοντο ἀνυπόφορα, και δια να τὰ καταστειλῆ ὁ Ναπολέων
διώριξε χωροφύλακας εις την οὐρὰν του στρατοῦ, οἵτινες
ἐκαμαν ἐρεύνας εις τοὺς σάκκους των στρατιωτῶν.

Δὲν ὑπάρχει καμία ἀμφιβολία, οτι εις τὰς τελειταίας
στρατολογίας ἐξελέχθησαν νέοι και ἀδύνατοι στρατιῶται, ἄλλ'
ὁ στρατὸς ἐμπεριείχεν ἀκόμη πολλοὺς ἐξ ἐκείνωντων ἰσχυ-
ρῶν και ἐνεργητικῶν ἀνδρῶν, των συνηθισμένων εις ὅλας τὰς
περιστάσεις, και τοὺς ὁποίους οὐδεὶς κίνδυνος κατέπληττεν.
Οἱ τοιοῦτοι ἀνεγνωρίζοντο παρευθὺς από τὰς στρατιωτικὰς
φυσιογνωμίας και τὰς ὁμιλίας των. Ο πόλεμος ἦτο δι' αὐ-
τοὺς ἀντικείμενον της μνήμης· και του μέλλοντός των, και
περι αὐτοῦ μόνον ὠμίλουν. Οἱ ἀξιωματικοὶ ἦσαν ἀξιοί ἐ-
αυτῶν, ἢ κατεσταίνοντο τοιοῦτοι· καθότι πρὸς διατήρησιν της
ὑπεροχῆς του βαθμοῦ των ἐπὶ των νέων στρατιωτῶν, ἠνα-
γκάζοντο να δεικνύουν εις αὐτοὺς τὰς ἀρχαίας πληγὰς των.

Τοιοῦτον βίον διήγον οἱ ἄνθρωποι οὔτοι. Το πᾶν ἦτον
εις κίνδυνον. Συχνάκις ὑπερεκαυχῶντο μὲν, ἀλλὰ τοῦτο ὑπε-
χρέωνε τοὺς ἄλλους, διότι τιθέμενοι οὔτοι εις δοκιμασίαν
κατὰ πᾶσαν στιγμήν, ἐδικαίουν τὸν σεβασμὸν τὸν ὅποιον ἀ-
πῆτουν από τοὺς συντρόφους των. Οἱ Ἠλλῶνες ἰδίως ἐνεργ-
γῶν πάντοτε οὕτω πῶς. Καυχῶνται μὲν δια πράξεις
ἀνωτέρας τὰς ὁποίας ἐπραξαν, ἀλλ' οχι δια περισότερον
ἀπὸ το ὅποιον δύνανται να πράξωσι.

Καθόσον ἀφορᾷ τοὺς ἀρχαίους στρατηγούς, τινὲς ἐξ αυτῶν
δὲν ἦσαν πλέον ἐξ ἐκείνων των ἀπλῶν και ἰσχυρῶν πολεμ-
σῶν της δημοκρατίας. Αἱ τιμαὶ, οἱ κόποι, ἢ ἡλικία και

ροθμός των ναυαγίων ἀναβαίνει εις ἀπίστευτον τῶντι ἀριθ-
μὸν, και ἐξ αυτῶν προέκυψαν ζημίαι των ἐνταῦθα ἀφα-
λιστικῶν κατακτημάτων οὐ μικραὶ.

• Η νέα διατίμησις των ἀπολύτως ἀναγκάσιων ἐδωδὶ-
μων, ητις ἐμελλε να τεθῆ εις ἐνέργειαν ἀπὸ της Ἰην Μαγ-
μου, ητις ἐμέλλε να ἐνέργειαν ἀπὸ της Ἰην Μαγ-
μου, ὡς ἐλέγετο, ἐκρίθη ἀναγκάσιον να ὑποβληθῆ προηγουμέ-
νως εις ἐπιτροπὴν ἐπίτηδες διορισμένην, ητις ἤδη ἐπαρουσία-
σε την ἐκθεσὶν της εις το ὑπουργικόν Συμβούλιον.

(ἐκ της Ἀμαλθείας.)

Αἴτησις

Μαρουλίδης Ἄλθης κατοίκου Θήρας.

Ἐνώπιον του Πρωτοδικείου Σύρου.

Ἐπειδὴ ὁ σύζυγος της αἰτούσης κύριος Ἰωάννης Ἰ. Ἄλθης
ὑπὸ προίκειον διοίκησιν διατελὼν μετ' αυτῆς ὑπέκυψεν εις ἐ-
λάττωσιν περιουσίας, ἐκ δὲ της ἀτάξιας των ὑποθέσεων του
ἢ σημαντικὴ προῖξ αυτῆς εἶναι ἐκτεθειμένη και ἐπίκειται κίν-
δυνος.

Ἐπειδὴ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, κατὰ τὸν νόμον [ἀρθρ
967. Πολ. Δικ. και Ἀρμ. Δ. ἀ. 23. Δ. ἡ. § 24.] ἢ γυνὴ
ἀπολαύει δικαίωμα χωρισμοῦ των κτημάτων αυτῆς ἀπὸ των
του συζύγου της, πρὸς τὸν σκοπὸν του ν' ἀναλάβῃ την ἔλευ-
θεραν αυτῶν διοίκησιν.

Ἡ αἰτούσα λαβούσα την του παρίστασθαι ἄδειαν δια της
ὕπ' ἀριθ. 86. 27 Φεβρουαρίου Ε. Ε. ἀποράσεως του Πρωτο-
δικείου Σύρου, και δηλώσασα την περι χωρισμοῦ των προ-
κῶων και ἄλλων κτημάτων αυτῆς βούλησιν εις το ἔγγραφεον
του αυτοῦ δικαστηρίου.

Ἐξαιτεῖται.

Να κηρυχθῆ βᾶσιμος ἢ περι χωρισμοῦ κτημάτων αἴτησις
αυτῆς, και να διαταχθῆ ἢ κατὰ νόμον δημοσιεύσεως.

Ἡ παρούσα να τοιχοκολληθῆ ἐνόμως παρὰ των ἀρμο-
δίων κλητῆρων εις το ἀκροατήριον του ἐν Σύρῳ Πρωτοδι-
κειου και ὡς Ἐμποροδικείου, του ἐν Ἑλλάρᾳ Εἰρηνοδικείου και
ὡς Συμβολαιογραφείου και συγχρόνως να καταχωρηθῆ εις
την ἐφημερίδα ὁ Ἑρμῆς.

Ἐν Σύρῳ 14 Μαρτίου 1847.

Ο πληρέξουσιος της Μαγ. Ἄλθης

Ι. Θ. Παλαιολόγος Δικηγόρος.

πρὸ πάντων ὁ αυτοκράτωρ ἐξευέρισαν τινὰς ἐξ αυτῶν. Ο
Ναπολέων ἠγάγκαζεν ὅλους εις την πολυτέλειαν, δια του πα-
ραδειγματος και των παρασῆμων. Ἐλεγε δὲ, οτι δι' αὐτοῦ
του μέσου δύνανται τις να ἐπιβάλῃ εις τὰ πλήθη. Ἰσως
τοῦτο ἐγίνετο κώλυμμα πρὸς τὸν πλοῦτον, και κατὰ συνέ-
πειαν κατέσταινεν ἀδύνατον την ἀνεξαρτησίαν καθότι ὦν οὐ-
τος ἢ πηγὴ παντός πλοῦτου, εὐηρεσεῖτο να βλέπῃ ὅλους ἢ-
ναγκασμένους να ζητῶσιν ἀπὸ αυτῶν βοηθήματα. Ἐσπρω-
γχε λοιπόν τοὺς στρατηγούς του εις κύκλον ἀπὸ τὸν ὅποιον
ἦτο δύσκολον να ἐξέλθωσιν, ὑποχρεῶνων ἀκαταπαύστως αὐ-
τοὺς να μεταβαίνωσιν ἀπὸ την ἀνάγκην εις την ἀσωτείαν,
και ἀπὸ την ἀσωτείαν εις την ἀνάγκην, την ὁποίαν αὐτὸς
μόνος ἠδύνατο να θεραπεύῃ.

Τινὲς ἐξ αυτῶν των στρατηγῶν ἐλάμβανον σημαντικῶς
μισθοὺς, ἐνεκα των ὁποίων ἐσυνήθισαν να ζῶσι καλῶς, και
πᾶσα στέργησις καθίστατο ἀνυπόφορος εις αὐτοὺς. Εἰς ἄλ-
λους δὲ παρεωρήθησαν γαῖαι ἐπὶ των κατακτημένων τόπων,
αἱ ὁποια ἐκινδύνευον ν' ἀπωλεσθῶσιν ὡς ἐκ του πολέμου,
και δια του πολέμου ἠδύναντο να διατηρηθῶσιν.

Ἄλλὰ δια να τοὺς κρατῆ ὑπὸ την ἐξάρτησιν του, μόνῃ ἢ
δόξᾳ, ἐξίς εις τοὺς μὲν, πάθος εις τοὺς δὲ και ἀνάγκη εις ὁ-
λους ἐζήρκει. Ο Ναπολέων λοιπόν ἀπόλυτος κύριος του
αἰῶνος του ἦτον διανομεὺς της δόξης αυτῆς. Καὶ μολοντοῦ
το ἐπώλει αυτὴν πολλὰ ἀκριβὰ ἢ σχύοντο οἱ στρατηγοὶ οὐ-
τοι να φανῶσι ἀνίσχυροι ἐνώπιον της δόξης αυτῶν, και να
σταματήσωσιν ἀπέναντι ἐνὸς ἀνθρώπου, ὅστις δὲν ἐσταμάτα
καίτοι φθάσας εις τοσοῦτον ἐξοχὸν βαθμόν. (ἀκολουθεῖ.)

Ο ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
Θ. ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.